

פָּעוֹלַת צְדִיק

שלא היו בדורות הראשונים, כיון שמוסיפה והולכת זהה מתו של נחש הקדמוני. הנחש נשור בעקב, שנאמר "ואותה תשופנו עקב", עקב" הינו בעקבות משיחא, הנחש כשהוא מזקין, כוחו גבר, מבואר בגמרה בשבת

בעוננותינו הרבים אנו נמצאים היום בדור שעריך לדעת להתרחק ולהיבדל מן הצעיר ולהבדיל בין האור ובין החושך. ב"ה, יש את בני היישוב החדשות שצריכים לשמר עליהם כבבת עז, והם תקוט הדור, הם לומדי התורה בטהרת ההשכמה ובונקיות הדעת. אבל צריך לדעת איך לנוטט את הספינה, איך להיכנס ולנהל את תיבת נה, שבאמצעותה יינצל מן המים הזידונים. וב"ה יש לנו תלמידי חכמים גדולי הדור שמעמיקים בתורה הקדוצה ויזדעים כיצד לנוטט את ספינתנו ומורים לנו איך להשמור מן הצעיר וכיצד למןעו ח"ז את ניסית הנחש מחדלת האחוורית. על כן, חובתינו לצמצין לדבריהם ולשםו מוקולם של עיני העדה. יה"ר שהקב"ה יזכה לבלת לאנשים, אמי"ר.

(מתוך דברים שנאמרו ע"י מר' ר' שליט"א כלינוס בני תורה ספרדים ותימנים באולמי ווגש בני ברק, מוצ' ש בראשית ה'תשס"ד)

הפסוק אומר "ויאבה אשת ביך ובין האשה ובין יורע ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב" (בראשית ג', ט'').
ח'ז'ל פירשו במדרש הנעלם דרך רמי, לגבי הנחש שנמשל ליצר הרע,
אתה – יציר הרע – "תשופנו עקב", מכשיל והוגה את הבריות בעבירות
שאדם דש בעקביו, והוא – האדם – "ישופך ראש", זה ראש
בגיאשרוב

לראשי היישובות, גודלי התורה, יש סוגלה לטפל ביצר
הרעד ולתתנו, להבין איפה ראשו כדי לידעו היכן לחת
בדיקות את המכבה. הנחש הוא ארוֹן, כל אחד יכול
לחשוב שכאן הוא המקום שאפשר לההגו, אולי בונבּ,
אולי במעיים, אבל מה שציריך הוא למצוא את הראש.
כשנתונותים את המכבה במקום אחר, אדרבא, זה רק
מסוכן יותר, כי אז הנחש מטאזר ומכניס את השבָא
להគותו ולכון ציריך לידעו את המכבה לראש. להבחנה
זאת זוכים רק ע"י דקotas של למדנות ועומקות בתורתנו
הקדושה שאנו בהם גודלי הדור, והם העומדים על משמר הקודש,
וזו בהנאה הכלילית של הדור והן בשאלות פרטיות.

ידעו מכמה מפרשין שתנתנו טעם מדוע בדורות האחרוניים יש חומרות

יום עיון במשנת חכמי תימן

כעה"ב הרוצה לבטל עסקה בקבנותו, והוסית לדון ולפלפל בדבר מהרי"ז זוקק "ל בשו"ת פעו"ץ ח"ג סי' רל"ח בענין מי שקנה כל ניוחות ונמצא באחד מהם מום המפחיתתו ורוצה להחזיר לו כל זה לבדו. דהமעד הגיע לשיאו מרגע שהג夷 מוד"ר הדר"י רצאי שלט"א, שהחות את היום בשיעורו הנפלא. לצורך השיעור קיבלו כל המשתפים דף צילום תשובתו של מהרי"ז מותך שו"ת פעו"ץ ח"ג סי' רנ"ב העוסקת בדיון שבעה ברכות כשיציאו החתן והכללה להתחarra בבית אחר.

בתחילה גרים ולמד מו"ר את התשובה יחד עם
כלום, ולאחר מכן החל מו"ר להקשות ולתרץ כמה
קושיות ולדקדק כמה דקדוקים עצומים תוך
תשובה מהרי"ג, עד שלל השומעים עמדו נפערם
ומופתעים לוודע עצמת עיינו הוז ש"ל מהרי"ג
זוק"ל, שבמספר מילאים מתוך השקלה וטריא בלא
כמה וכמה דברים עמוקים. לבסוף הביא את הגילוי
החדש לגבי שמו של מהרי"ג בתורה בשיטת "דילוג
אומות" וכן אמר חברנו פמיירבו.

בביסים יום זה התפללו בצדota ערבית תוך הרגשה שהיא יום זה שכלו תורה מעין עזה"ב, פשוטו כמשמעותו שלא ישכח במהרה. המעמד כובד בנסיבות של הרה"ג שמואל דרור שליט"א והרה"ג אבישי שלמה שליט"א.

לעומת פוליטיקאים מיליטריסטים דרמטיים, יישר כה לדידינו המשורר רב הפעלים הרב רן הראל שליט' א' שום, פועל וטרח ללא ליאוות למען הצלהת יום זהה. יה' ר' שאות זו העמוד לו

ישראלי. התהمينים מחזיקים בכל דיניהם ומנגיהם גם בארץ
מן הב' לא הייתה דעתו נווה מכך, ולכן קהילות
זרה בתשובה אבכת רוכל בענין שינוי המנהיגים ושגם
עשרות ת'ח, אברכים ובני ישיבות הי'ו מכל קצווות הארץ, נתקבצו
לאולם המפואר של "אם וילד" בבני ברק ביום חמישי כ'ח התשס"ד,
ליום עיון במשנת חכמי תימן ובראשם מהרי' ז' זצוק' ל'.
דברי פתיחה נשא הרה' ג' משה רצאי (בנו של מו'ר שליט'א), בהם
עמד על מעמדו המיחיד של מהרי' ז' זצוק' ל' בקרוב חכמי תימן,
וזן בתשיבות אבכת רוכל בענין שינוי המנהיגים ושגם

והאריך בזה במאמר מיוחד בכת"י ובירחון אוד תורה (חדש בסל'ו), לבטל את טענות מקצת החולקים על כן.

שני בkowski דיבר הרה"ג משה עטאי שליט"א (רב ביהיכנס"ס "הגורל" בירושלים) שיעור עמויק בש"ת פעו"צ ח"ג סי' רנ"ב בעניין פנים חדשות ושבע ברכות שלא בבית חתנים והוסיף לחזק מסקנת מהר"ץ והביא כמה עניינים למעשיה ההלכה מוחכמי תימן גדולי דורנו בעניין זה.

שלישי בקדוש מסר הרה "ג חים מגאר שולט"א (ראש ישיבת עטרת שלמה" נתיבות) שיעור למדני בעניין דין אמרית פסוקים לפניהם ברכות התורה ואוזות דעת חכמי תימן הקדמוניות בזורה והמסתעפֶה בש"ס ופסוקים ומפרשימים בטוב טעם ודעת.

הסגור גפין

ашמורות בני ברק

בillet ט' באלו, נערך בבית הכנסת "שער הלהכה" של הגאון ר' פנחס קוהה שליט"א, ערבי אמרת אשמורות וברבי הטעורות, בשיתוף עם פעולות צדיק". לפמי התיבה עברו שליחי ציבור וובניהם השובים, שבוקולם הערב. רישעו את ציבור המתפללים שם השגעה שם. במהלך האשמורות נשא מיר' שליט"א דברי מוסר וחיזוק כמתבקש בימים אלו. הציבור יצא בהרגשה מרוממת, מי יתן וחזרו עוד כינוסים כאלה. היזמה הברוכה לעבר זה היתה של מארי שלמה שדוק הי' שיז' וארכן את הערב הזה ועל כך שלוחה ברכבת ישור כת.

ашמורות בארלעך

בעשי'ת, ב' תשע'ו, או ר' לוי ששי, הזמן מ"ר שליט"א והגאון הרובנן פנחס קוהה שליט"א, ערבי התעוררות ואמרתו שליחות בית הכנסת "מנון בני תורה" בעיר ארלעך. הערב פתוחה מבני מוסר מפי רב ביהננס', הרה'ג' ברוך עוזקי שליט"א שדייר בענין חיזוק לימוד התורה. הגאון הרב פנחס קוהה שליט"א ומו"ר שליט"א דיברו בנושא התשובה, מעלהה והדריכם לknotta. הציבור הגדול שהגע שתה בצמאה דברי הרבנים וניכר היה תינהנה דבה של אהדות, גיבוש וריכוז לעשמע את דבר ה'. בסיסם הדברים לאמרתו הרבנים הנගאים שליט"א לפמי התיבה לאמרתו האשמורות, ובסיום השיב מו"ר שליט"א לשאלות הציבור הקדוש. הערב הונחה בטוטו"ד ע"י הרב ישראלי אריאל שליט"א.

תפילות ימים נוראים והושא"

בר"ה וביו"ה כ התפלל מו"ר שליט"א בבחכ"ס לארכונים ובני תורה שהעתיק משכנו בימים אלו למקום מרווה. בית הכנסת זה שיצא שמעו לטובה בעיר בני ברק וברחוב הארץ, הילד גודל ב"ה משנה לשניה, דבר שארם לציבור ובהאי ולמלא את ביה'ג' ניתן היה להרשים ולהחש את הקדשה הרבה שරורה שם. בויה'ג' עבר לפני התיבה הרה'ג' ר' ייחיאל תאם שליט"א מחולון, שבקולו הערב והמוגש הרודיע את לבבות עשרות המתפללים שם. כמו כן בليل העשנה רבה, התאספו שם רבים מקומות הארץ, ושמו דברי תורה ששולבו בין הפרשיות של ספר דברים. ישור כח לו' יואב שלם הי' על כך שטרח להצלחת התפילות במקומות ולא חסר מעצמו על כך יבורך מפי עליון.

בד"ץ פועלות צדיק

לאור ההצלחה הביבה שהיתה בפסח תשס"ג, במתן הכהן ר' מ' למשורט לפסת', וניד"ך בד"ץ פועלות צדיק" באלו תחס"א למתחן הכהנים לאתרותם, ולהלכים והסיטים לתגן הסוכנות תשס"ג, ע"מ שניתן יהיה לקיים את מצות נטילת הלב להלכתה. החסיטים ניתנו ברמות שונות של הדיזור, החל מהקשר המהמיד והקדוני של ההידור וכלה ברמות נמוכות מזו, ע"מ שכל גווני הציבור יכולו להנوت מההשגחה החשובה של בד"ץ פועלות צדיק" בראשותו של מיר' שליט"א. גם כאן, החזנות המורבות העידו על הקמיהה הרובה בקרב הציבור הרחב שבדרך לקיים את מצות ארבעת המינים בהקשר" פועלות צדיק" בידיעו שרך הקשר זה מקפיד לעוזרים בארכון השיווק של ארבעת המינים שלצורך כך יגעו ימים ולילות ע"מ שניתן יהיה להשיג את הטוב והמושhor ביותר שיש. אנו תקוות, שביע"ה בעתיד מיתן יהיה להנوت ממושרים נוספים ממושרות חשובה זו.

لتפילה, הקדיםמו קודם ברכות ק"ש. ומילא לפ"ז אין שם קפidea להפסיק בין שתבח לkidish, ועל כן מי שהתחילה מהollow ישתבח ושתבח, כי ישתבח חזור על פסוקי dzmora וקבעו ברכה לפניהם שהיא ברוך שאמר, וברכה לאחריהם שהיא ישתבח. ולכן ישתבח אינה פותחת בברוך לפי שסמכה היא לברוך שאמר, וכמ"כ הרה'ג' והרא'ש בפרק ה' דברכות, והרמב"ם בהלכות תפילה פ"ז הי'ב, והטר בסימן נ"א וכן ועל כן מנגנוןנו נכון ומתקן שהאומר המollow בו"ש הוא שאומר ג' ר' פאנני ישתבח שהוא קשור ושיכת לבך שאמר כי שניים נתכנו על פסוקי dzmora. ולאחר מכן יורד אחד מהקהל לפני התיבה וпотוח בקידש וברכות ק"ש, לפי שהקדיש הולך על התפילה לאחריו וכמו שתבהיר.

וمنהנו זה משתלשל והולך מימיות קדמוניים והוא נהוג מקדמת דנא אף בשאר הkilot ישראל, שכן כתוב הרמ"א בדריכי

משה סימן נ"ד שהמנג

הקדום אצלם שמברכין חולה, או כဆחד צועק לעשות דין, מפסיקין בין ישתבח לקדיש. וכשחזרין להתפלל. מתחילין בקידש. ושם הביא מה שמצוין בטהבות הגאונים שמי שנזדמנה לו טליתו

לאחר שעמד להתפלל

mpsik וברוך בין ישתבח

לקדיש. אבל אם נזדמנו לו

לאחר שהתחילה קדיש אין מפסיק

כלל. הרדיות טוב להפסיק בין ישתבח

לקדיש מהפסיק בין קדיש לברכו, ושם כתוב

כנ גם על יסורי הקבלה שאין להפסיק בין קדיש לברכו"ש. גם בסידור הר"ש מגראמי'א

מבואר שהיו מקדם נהגים להפסיק בין

ישתבח לקדיש. וזה ברור שדעת הגאונים

וטעם מהנהג כהסוברים שהקדיש לא חוזר

על מה שלפניו אלא על התפילה שאחריו

וכדעת הרמ"ם וכמובא (ויעין בכל זה דברי

אמו"ר שליט"א באורך בبارות יצחק ח'א

מדרך ק"ג, ושולוי המעל סימן ו' ס"ק ל"ב

ושער הא"ח סימן י"ג הערכה ב').

מסקנה: הסדר הנכון והראוי כפי המנהג

המקובל והপשוט בקהילותינו, שהפotta

באמירות המollow בברוך שאמר, הוא זה שמשים

לומר רפאנין וכו' ישתבח. וכל זה כשהוא עומד

במקוםו. ולאחר מכן אחד מהקהל ירד לפני

הօם ישתבח אחר פסוקי dzmora לומר רפאנין

ולו, ומהג זה מיוסד על דעת הרמ"ם שסובב

שאין הקדיש חזור על מה שאמרו קודם.

אלא על התפילה שאח"כ. וכך שכתב בסדר

התפילות שבסוף ספר אהבה, ש"ז לעולם

אומר קדיש קודם כל תפילה אחר כל תפילה

ע"כ. ומכיון שהשורת א"ל לומר קדיש לפני

שמונה עשרה שלא להפסיק בין גאותה

שאלה, מ"ה האמור פסוקי "רפאני" וכו' הנון בעניין אמרת פסוקי רפאנין וכו' ואראפה (ונשפת כל חי בשבת) וברכות ישתבח שבתפילה שחורת. האם אמרנו הש"ץ שאומר אה"כ בסמן הקדיש וברכות וברכות ק"ש. או שמי שפotta קודם הזמירות לומר רפאנין ובrhoן שאמה, הוא זה שיסים ג' כ' לומר רפאנין וכו' עד סוף ברכות ישתבח, ורק מהקדיש ואילך עמוד ש"ז אחר?

נכטו תמצית הדברים זהה כי אכם"ל, הנה בב"ז (או"ח ריש סימן נ"ג) הביא דברי הכל בו ג' ר' פאנני ישתבח שהוא קשור ושיכת לבם רב עמרם שהש"ץ האומר ישתבח, יש לו לעמוד לפני התיבה כדי לומר עליו קדיש. האול והקדיש נתכן על מה שאמר קודם, ואם יאמר ישתבח לקדיש שאחריו כל אחת שעה שיורץ לפני התיבה ומכך עצמו שעתה שעה שירץ לפני התיבה ואינו הגון להפסיק כלום בין הקדיש, וישתבח לקדיש. לכן צריך שיעמוד הש"ז ולהיכין עצמו ליד לפני התיבה קודם שמתחליל ישתבח, ובמובואר שם בב"ח ע"ש. וכ' שם מר"ז בש"ע (סעיף א') אומר ש"ז ישתבח מעמוד ע"כ. ור"ל מעמוד לפני התיבה שיסמוך לו מיד אמרת הקדיש, ובא לאפוקי מלומר ישתבח מיושב במקומו. וכמו שבאיירו שם האחרונים. ומטעם זה ג' פסק רמ"א (שם סעיף ג') בשם כלבודש"ץ אם לא היה לו תלית תחילה יתעטף ביצירת קודם שיתחליל ישתבח כדי שיאמר הקדיש אחר ישתבח ולא יפסיק ע"כ. הרי לנו מבוואר מכל זה דהני פוסקים סוברים דהקדיש הולך על מה שאמר קודם ועל כן אין להפסיק ביניים. אולם מהנהגו פשטוט והפotta הופוחת באמירות המollow בברוך שאמר, הו ואלה שמשים אחר פסוקי dzmora לומר רפאנין ואישתבח. וכך שכתב בסדר התפילות שבסוף ספר אהבה, ש"ז לעולם אומרים קדיש קודם כל תפילה אחר כל תפילה ע"כ. ומכיון שהשורת א"ל לומר קדיש לפני

תפילה ומתחיל לומר קדיש וברכות ק"ש (ומנגד זה מבואר ג' כדבריו מהר"ץ בעוצחים ח' אדר ק"ל). הרי שלא קש אין אז אנו מקפידים שיעמוד הש"ז לפני התיבה ישתבח, אלא אף האומר ישתבח אינו זה שאמר הקדיש הסמור לו, ומהג זה מיוסד על דעת הרמ"ם שסובב שאין הקדיש חזור על מה שאמרו קודם. אלא על התפילה שאח"כ. וכך שכתב בסדר התפילות שבסוף ספר אהבה, ש"ז לעולם אומר קדיש קודם כל תפילה אחר כל תפילה ע"כ. ומכיון שהשורת א"ל לומר קדיש לפני

30 קלוטות של מנייר
בדיסק אחד בפורמט mp3

טלפון: 02-6420535
משלוחים לדoor

רכ 30 ש"ח!
סיל משולח!!!

מ"מ צדיק!!!

בדיעות רצאי

רשות, שיעורים ושו"ת

בנושאים הנדרשים

בבב"ח - בד"ץ יוצר רצאי

</

יום רשות לצדיק - ה' לא יעובנו בידן

דור לדור ספר

אבל אני צריך לילך לחתפלו. השוטרים התעקשו שיבוא עמם והוא נאלץ לילך אתם. היהודי מעטר על שטפסיד את התפליה בעיר, אבל זה לא לחינן, הקב"ה עשה לו נס גדול. הם מגיעים למקומות וושומרים עזוקות. הם מקשיכים וושומעים שהגוי אומר לאשתו, תראי יש לך תכנית, אנחנו נגיד שהיהודים הרוג את הבן שלנו וברח, וככה אף אחד לא יגיד כלום. אבל היה עדין לא נהגנות. השוטרים שמעו כל זאת. נכנסו לבית ואסרו את הגוי. עתה התבכר שוכות שחזרו לביתה הגוי, שמעו השוטרים במאיוניהם כיעד והוא טוען שאינו אשם, והוא אומרת אתה רצחת, עתה ה' אלהי ישראל הוא שנותן לך עונש. היהודי אם הוא מוחכם למחה, אשת הגוי היתה משתחנעת כיוון שלא היה לה מה להפסיד וממילא היו מאשים את היהודי בטענה שהוא קם באמצע הלילה, הרוג את בנים וחלך לו בחשבו שלא יתפשו. ה' הפיר עזת גוים ניא מחשבות עמיים.

וזואים אנו ממעשה וזה עד כמה יכולה להגן הברכה, ומכאן החשובות למנהגינו שהנפטר מחבירו החולך לדרכו מברכו "אלדיים יהיה ערך" - והשני מшиб "מעפק לא יסוד".

ידרשו את דמו מייד? הלא ישאל להיכון היהודי נעלם. יש אנשים שמכירים, יש עודם שראו שבא אלין, והוא עתרד לתותחינו את הטעינה את התנו, אשוחרו.

כשראה שהנתנו כבר חם הכל, החליט לעלות. אבל היהודי כבר הלך לדרכו. הבן שלו שהיה בחוץ, ראה שהיהודים הילך, קם והחליט לילך למיטה של היהודי, שמה יותר טוב, יש אויר, לא רעה לחשדר במקום עם ריח נודה. נשכב במשיטה. הוא עליה בחמת כוחו עם הגראיון "תרועם בשבט ברזיל" נתן מכה, ונגמר. אה"כ רעה לשוכני כדי לשרפם ולהעלים עיקיות, ופתאום הוא רואה שה הבן שלו רוחב. אשתו גיל' קמה, התחליל ענקות בבייה, מוזען כמה עשית? מה עשה לך היהודי?" והוא טוען שאינו אשם, והוא אומרת אתה רצחת, עתה ה' אלהי הולך בדרכך לתומו, ולחתעתו הרבה פתאום רואה שני שוטרים. מה אתה עשה כאן לא עשה לך כלום, מה נטפלת אליו? מה קרה לך? והוא טוען לא ידעתני, טעתני, לא שמתי לך. היהודי הולך בדרכך לתומו, ולחתעתו הרבה פתאום רואה שני שוטרים. מה אתה עשה כאן בשעה כזו? שאלו אחד השוטרים. יש אויר בדרכך, אני הולך בדרכי, ענה היהודי. נראתה שattachה גנב, מה גנבת? לא גנבת מאמא, אלו הם כל. איןנו מאמנים לך, מה היכן באת? ענה היהודי. שמעו, אני ישנתי בcpf פלוני אצל גוי כוה וכזה. וזה לא היה ככה, תבאו אותנו בחרות. אמר היהודי, והם אtrapל מוחבות. אבל איך עושים? חלא

מעשה שהיה באדם אחד ששמו ר' שלמה מנשה צ"ל, איש שם ושר, שהלך לחכם גדול וצדיק, כדי לבקש ברכתו למען צלייח בכל אשר יפנה וכדי שלא יאונה לו כל רע. החכם בירכו ברכה

מיוחדת בשםירה מכל רע והוא פנה לביתו. ימן צער לאחר שנתרך, באותו הזמן היה עת הקוצר, זמו הבער, הסתווכב בכל מיין כפרים לגבות את חותמי מן הגויים. הגיע לאיזה מקום, שמה היה גוי שמכור אותו, חבר שלו, הכנסו לביתו, ואמר לו, עכשו לילה ואין יהודים בcpf, אויך לאיפה לילך, בא תישן עצלי. נתנו לו מקום בעליה שלו. מה היה היה רפה. אני אתנו לנו שלישו בתוך הרפה, שמה מקום טוב ממקום לא נאים, אתנו לד מקומות פתוחות. היהודי הילך לשון שמה, ויהי-בחזי הלילה, הוא מתעורר, מנסה לשון, לא נרדם. אמר לעצמו, שבכל מה אשר פה, יותר טוב שאקים, אלך, החלינה במילואה ומארה היטיב. לא עיר את בני הבית, אלך לדרכך עוד כמה קילומטרים יש אויה כפר של יהודים, אתפְלַל עניהם עם הנזח החמה. רקח את המטלון שלו והלך. סיעתה דשmai היהת לך, הגני הזה הרדע, כבר עלתה בלט מחשבת אזו, הוא התכוון למגור עם היהודי, אבל לא סתם, אלא עשה תכנית. אמר לבטו, הרי אני חי ב cpf כסף, לכז עשה "הרצתת" וגם "ירשתת", גם ארוחה וגם אtrapל מוחבות. אבל איך עושים? חלא

הצלת ממון חברו

מעשה היה באדם שהחנה את רכמו במקום שעריך לשעריך לשים סך מוסים במקומו, כדי להחנותו, ואילו הלה לא שם. עמד שם פכח מטען העיריה וכמעט שרשם דו"ח. אדם אחר שעבר במקומו, נחמצץ לו שהלה יקבל דו"ח, שלשל כמה שקלים במדדון והיעיל את חברו מקבלת דו"ח.

נשאלות השאלות הבאות:

א. האם חובה על אדם שראו מצב דומה, לנוכח כך? ב. באם נהג כד. האם יכול לתוכע מטען הסך ששלם עבורו? כתוב הרמב"ם בפ"א מהלכות אבדה ומזיעה הל"כ, "הרוואה מים שוטפין ובאוין להשחתת בניו חברו או להשחתת שדהו חייב לגדרו בפניהם" וכו' והיו שחויז מהשבת אבדה לחברו, יש גם חובה למונע חברו מהഫצת כספו. ופסק כך בש"ע חזון משפט סימן רנ"ט ס"ט. ולכוון אם רואה שעתידי לבוא הפסד ממוון לחברו, לכאורה עדיך למןעו זאת, וציריך לשים כסף עבورو. אמנם ייל' דשאוני הכא דזה אשר החנה רכוב, מיד ופושע הוא כיון שהדבר יוציאו שיעור שיטים פקחים שיתנו דו"ח על כד, ובכל זאת לא שם כסוף, אה"כ הייocaboba מבדעת וכadam שעורק כיסו בರה"ר, או שמניח פרתו בפרט שאינה נعلاה ויעatta, שאין חייב להסביר לו. אמןם כל זה במקומות שבאמת היו שכח מאד שישם פקחים וכדומה, אבל במקומות שאין ואוDOTOT שקרה דבר כזה, ולפתע הגיע פכח, אפשר שיש חובה הלכתית מעד השבת אבדה לשם מנות תמורת חברו וכושיםו חברו יגבה ממנו הסך שם עבورو.

אמנם מעתם אחר יישפטו גם בכחאי' גונא, דהנה קימ"ל שחייב לטrho בגוףו להסביר אבדה, אבל אין חובה להפסיד ממון לבטל זמנו עברו השבת אבדה קודם שיכחה בה. ולכוון מי שיפסיד מלחמת והמן זה פכח, ואם יעדיך שיעור דוח אינו מחויב, כמו בואר כ"ז בפתחי חושן פרק ח' י"ש. וכן אם ספק לו אם יישפט מלחמת או אף אם יעדיך שיעור דוחו הייocaboba מבדעתו יוציאו זוקא, וכן הובא במא"ב (סקמן"ח) זול' ואם ישן על מיטתו שנית קבע היי הפסק דוחו היי הפסק והישת הדעת לדברי הכל ומקורו טהור בשער הארץ (אות מ"ז) מהגרא"ז (ס"ח) דכתיב מי שיישן שנית בימים מה נקרא היטיב כליל הטענה לעניין זו. והוא"ש ענה שם שאם רגיל לישן על מיטתו מיקרי קבע אבל רגיל להתמנם מושב או על אצילי ידיו מונה ואוקי באתרין. וכן מוכחה היא ולא היי הפסק והובא בטורו (ס"מ"ז) ע"ש נדון מינה ואוקי באתרין. וכן מוכחה בשוע"ע (ס"ז) זול' לאם שיישן בתוך שעודותו "שנית עראי" לא היי הפסק, ע"כ. מכאן מוכחה דשנית עראי זוקא, ואם הובא במא"ב (סקמן"ח) זול' ואם ישן על מיטתו שנית קבע היי הפסק דוחו היי הפסק והישת הדעת לדברי הכל ומקורו טהור בשער הארץ (אות מ"ז) מהגרא"ז (ס"ח) דכתיב מי שיישן שנית בימים מה נקרא היטיב כליל הטענה לעניין זו. והוא"ש ענה שם שאם רגיל לישן על מיטתו מיקרי קבע אבל רגיל להתמנם מושב או על אצילי ידיו מונה ואוקי באתרין. וכך מוכחה היא ולא היי הפסק והובא בטורו (ס"מ"ז) ע"ש ובעג"א וחשבה הפסק לדבוי הכל ע"כ. וכן הובא בחו"ד אמן דוחות הפסק וכו' אבל שני שיטות קבע הוא סילוק וכו' אין חשיב הפסק וכו' (כלל מ"ד אמות ה') ע"ש ובעג"א (סקמן"ח) הביא מפ"ב דסוכה דשנית עראי עם תפילין לא חשיב הפסק וע"ש בנשימת אדם שדוחה את הגרא"ז וכך ראיית שעה להברכת ד' (ח"ג פ"א ה"כ) והוסיף ואם השair ארד לא יועל כי ע"פ טעםו של הר"ן להשair מישחו מועל שהליך וחזר, הטעם כיון שלא נקורה הקביעות ופה לא שייך כי ישין גמר לחזור ולהמשיך לאכול עם האדם שהשair ע"כ לא חשיב סילוק, אבל פה כיון

שוניה באירוע הסעודה

בנדון שינה באירוע סעודת, אי היי הפסק ונופקה מינה שייצטרן לברכך בראשם, ואם רוצה לשוב לאכול שבדרכך רשותה. ועניא דשפיר חיזי בטע שכתב הרא"ש בפסקיו (בפ"ק דתענית סימן י"ד) בשם הראב"ד שהישן בטע שבודחו אסור דוחה לה כדי שגמר סעודתו וסילק משום דאסח דעווה למלילה וטוען ברכה למפרע וברכה לנטילה. והיינו דגשין בפסחים (ק"כ): אבוי היה קאי קמי דרביה בסעודתא הוה קמנמנס וכור' עכ"ל, והראב"ד הנ"ל איזול לשיטתייה כמו שפסק בהשגוותיו על הרמב"ם (בפ"ד הלכות ברכות הל"ז) וכן (בפ"ח הלכות חמץ ומצה י"ד) וכן הטעים לדבוריו בספר הבהיר (שערו ברכות) (פ"ט דין ח') דשם סבירא לה דאף שנית עראי חשב הפסק ע"ש, ואחק עליו הרא"ש וע"ל, שהוא שכתב דשינה היי הפסק להצידך ברכה למפרע וברכה לנטילה, לא סבירא לי דשנית עראי דודם ישן בתוך שעודותו לא היי היטח דעתה ע"כ. וכך מדברי הרא"ש דזאל כשיתר הרמב"ם דשינה לא היי הפסק, והובאו הדברים ביתה יוסף (ס"ק ע"ח ס"ז) וכן הוא בא בשוע"ע (שם). ואזיך לחקל מהה שפסק בשוע"ע (ס"א) בשעשה שניין מוקם צrisk לברכך למפרע ולכתיחילה דשם מירוי בשיעצ' החוצה דסלק דעתו מכל כל ודורמא לאמר הב לו וכו' אבל בשנורדים זה היה באונס וע"ב לא מיקרי הפסק וסילק דעת.

מ"מ כל זה בחשינת עראי, אבל בשנית קבע, יהיה חייב לברכך בהמ"ז למפרע וברכה לכונתילה, וכן הובא בשור"ת הרא"ש (כלל ד' הלכה א') שנשאל לענין ברכת התרה ביום, מה נקרא היטיב כליל הטענה לעניין זו. והוא"ש ענה שם שאם רגיל לישן על מיטתו מיקרי קבע אבל רגיל להתמנם מושב או על אצילי ידיו מונה ואוקי באתרין. וכן מוכחה היא ולא היי הפסק והובא בטורו (ס"מ"ז) ע"ש נדון מינה ואוקי באתרין. וכן מוכחה בשוע"ע (ס"ז) זול' לאם שיישן בתוך שעודותו "שנית עראי" לא היי הפסק, ע"כ. מכאן מוכחה דשנית עראי זוקא, ואם הובא בחו"ד אמן דוחות הפסק וכן הובא בחו"ד (סקמן"ח) זול' ואם ישן על מיטתו שנית קבע היי הפסק דוחו היי הפסק והישת הדעת לדברי הכל ומקורו טהור בשער הארץ (אות מ"ז) מהגרא"ז (ס"ח) דכתיב מי שיישן שנית בימים מה נקרא היטיב כליל הטענה לעניין זו. והוא"ש ענה שם שאם רגיל לישן על מיטתו מיקרי קבע אבל רגיל להתמנם מושב או על אצילי ידיו מונה ואוקי באתרין. וכך מוכחה היא ולא היי הפסק והובא בטורו (ס"מ"ז) ע"ש ובעג"א וחשבה הפסק לדבוי הכל ע"כ. וכן הובא בחו"ד אמן דוחות הפסק וכו' אבל שני שיטות קבע הוא סילוק וכו' אין חשיב הפסק וכו' (כלל מ"ד אמות ה') ע"ש ובעג"א (סקמן"ח) הביא מפ"ב דסוכה דשנית עראי עם תפילין לא חשיב הפסק וע"ש בנשימת אדם שדוחה את הגרא"ז וכך ראיית שעה להברכת ד' (ח"ג פ"א ה"כ) והוסיף ואם השair ארד לא יועל כי ע"פ טעםו של הר"ן להשair מישחו מועל שהליך וחזר, הטעם כיון שלא נקורה הקביעות ופה לא שייך כי ישין גמר לחזור ולהמשיך לאכול עם האדם שהשair ע"כ לא חשיב סילוק, אבל פה כיון

שיישן מרצונו גלי דעתה שומר לאכול ולא משיך בטעודתו. ותצא דעתא דשנית עראי לא מיקרי הפסק בכל אופן אבל שני שיטות קבע מיקרי הפסק וע"כ בפניות ושתייה יברך ברכה אחרונה ושב רבך בראשם והה בfat יברך בהמ"ז ושוב המוציא (וכ"ז במידה ווועצה להמשיך לאכול).

המעמד הגדול

רווחני לבני ק"ק תימן. לאחר מכן דבר הגאון הרב פנחס קורח שלית' א על מעלה המכון וספריו והביע את התפעלותו מהבנייה המתעדת להיות ועל עתידה של ק"ק תימן וכך שבudos יובל שני נזכה לראות מה פעולה מוכן צדיק בקהל. בתום הדברים נשמעה שירה מקורית משירתו של מהר"ש שבוי זע"א, מפי המשוררים מוטי תם ומשה עירובי אשר סחפה את הקהל ליה庫ד לשם שמים כאשר נילוים עם הרבניים הגאון שליט' א תן הרגשה של התעלות רוחנית, אחדות, גיבוש ושמחה גדולה מרובה בבחינת מי שלא ראה שמחה כזאת לא ראה שמחה מימי. לקרהת סוף הערב הוכתרו חתני שער"ה הבה"ח מאיר שרubi הי"ו – חתן ראשון ישב"ג, נתנאל דוד הי"ו – חתן שני ישב"ג וביניהם דוד – חתן ישב"ק. אחרון אחורי חביב דבר מוו"ר שליט' א בעלת האתורה התימני הגדל והשופר התימני הגדול, כמו כן נתן דרישה נפלאה בעניין בן سورר ומורה, השיבות הצניעות, והתרחקות משירים פסולים שאינם על טהרת הקודש. מוו"ר הדגיש באזני הקהל הקדוש את חשיבות הקמת בניין רוחני לעדנה כדי שם שם תצא תורה לקהל הרחוב. את דבריו חתם בסיפור מפlia שהתרחש ביום א הדיללא האחורי, כ"ח ניסן בזכות מהרי"ץ זע"א.

הערב נחתם בהגלה של יהלומים יקרים לתורמים לקרן הבניין מתנת הנדייב החשוב ר' יהודה גרשוי הי"ג, ישלח ה' את הברכה באסמי ובכל אשר יפנה יצילה. התהועשה בה יצא הקהל ממעמד זה הייתה מעודדת וחזקת להמשיך ביתור שיאת מסורת אבותינו המוסדת על אדני פז.

ישר כה למנהה המסור והדגול ר' רוני בוסי הי"ו שהנחה את הערב בטוטו".

גם השנה בחג הסוכות זכינו להשתחף בכנס של מכון "פעולות צדיק" שהתקיים באולם "גרנד הול" בלב"ב. אלא שהשתא בכנס זה היה האירוע המרכזי ביותר בסדרו ובהדרו שהחל בשעה 16:40 בתפילת המנחה, באוירה חגיגית במיוחד חולקו ספרי

תහילים שי לכל הציבור ומאייר שלמה צדוק עליה לבימה ולימד כמה שלם דקדוק יסודיים של טעמי אמר"ת, תוד כי אמרת התהילים ברוב עם בדיק נמרץ. לאחר מכן הגיע מוו"ר ועט"ד הגאון רבי יצחק רצאבי שליט' א כדי לענות לשאלות הקהל בהלכה והפליא בתשובותיו לכל שואל כדרך בkowski. לאחר תפילה ערבית, הגיעו הרבניים החשובים לשולחן הכבוד לשאת את דברם, כאשר בראשונה דבר הרה"ג דבר שמולו שליט' א במעטת השיבות של ספרי מוו"ר שליט' א ובபעלות המכון, דרש השעה לשמר ולבדוק במסורת צורך השעה לשמר ולבדוק במסורת אבותינו. שני, דבר הרה"ג ABIשי שלמה שליט' א, ופתח בשבעה של מוו"ר שליט' א וליבן סומה של "תעשה ולאמן העשו" ע"פ שיטת הרמב"ם. שלishi, דבר הרה"ג יפתח בשארו שליט' א בענייני דיומא. בתום דבריו, בישר לקהל מאירי שלמה צדוק בשורה ממשחתת בדבר התכנית המתגבשת לבנות בניין בבית מדרש ע"ש מהר"ץ זצוק"ל, שהווה קרן אור ומגדלר ליהדות תימן. אחריו עלה הרה"ג משה פתיחי שליט' א ודיבר על חשיבות המכון, על גודלו של מוו"ר שליט' א וספריו החשובים, על העזרה והאהרה שננתנו לבני קהילת תימן ועל חשיבות בניה בית

מבחן בקיימות

בשולחן עורך המקוצר - מחזור י"ג

ארגון בני היישוב שער"י, "פעולות צדיק" מודיע בזאת על תחילת מחזור נוסף חדש של מבחנים בשולחן עורך המקוצר בשני מסלולים, לשיבות גדולות ולישיבות קטנות.

תכנית שלבי המבחן:

שלב א: עם ספרים פשוטים. תשובות ותשובות ותיקלו עד כ"ה בכוסלו התשס"ד.

שלב ב: עשויים לעסב ב' שלוחו ושאלות לבנים ויעשו המבחן בספרים סגורים. התשובות יתכלו עד סוף חדש שבט התשס"ד.

שיעור גודלות: חתן יesh'ek: 1500 ש"ח. חתן ים: 900 ש"ח.

שיעור קטנות: חתן ראשון: 1000 ש"ח. חתן שני: 700 ש"ח.

שאלות שלב א'

- ליישיבות גדולות בלבד:
על ש"ע המקוצר הלק' חוק דעתה, סמנים קב"ד-קב"ט ללא עינוי, יצחיק, ומסמן קב"ט-קל"ז עם עינוי יצחיק.
1. כיצד נהנו בעשויות גדולות בעין חלית בשר, והאם זה סותר לדעת החטב"מ, ומהו?
2. כסוחין בשור האם צריך הדחה ומילחה קודם לצלתו? (דעת הרמב"ם, שרע"ע, רומ"א, ומהמגנו)
3. מה הדין בשבש מילחה מן העין וחזר ומזאו באוטו מוקם שהנחיות?
4. מהם י' הסייעים של גרב טהור? (בל' פרט הכתוב בימי יצחק)
5. מי שأكل מתבשל של בשר רק את התבשיל ולא הבש, האם צריך להמתין שיש שעתה? (דעת רון, רמ"א, מהגנו)

ליישיבות קטנות בלבד:
על ש"ע המקוצר חלק אודח הי"ם סימנים:
פ"ק"א, ק"כ-קכ"ג (כללו) *עם עינוי יצחיק.

1. האם יש לבדוק חסרדים מהמצו?

2. האם מותר לשותה חלב מבהמת גוי האוכלת חמץ בפסח?

3. אוכל שאפשר לעשותו מעוב יט' האם מותר לעשותו בי"ט?

4. מי שנגעצל או שבמיזיד לא הניח עיוזובי תבשילון האם מוציא לסתוך?

5. האם מותר להסידר בתם ע"י אקונומיקה וכיו"ב בחוות המועד?

*יש לכתב את תמצית ומסקנת הדברים ללא כל השקל ואטריא.

נ.ב. נא לכתב שם, ישיבה, טלפון בית. פרטיים: 03-6760105-03 תשובות יש לשולח לת. 1719 ע"ש מכון "פעולות צדיק" ב"ב

בברכת התורה

פעולות צדיק על שם מהר"ץ זצוק"ל גאון רבנן ותפארתם

- עמותה ארצית להפצת תורה ומסורת אבותינו ק"ק תימן זע"א, בראשות הרה"ג יצחק רצאבי שליט' א, בני ברק ■ מכון להוצאה ספרים וכת"י ■ בית מדרש וכול אברכים ■ שיעורי תורה למבוגרים, ילדים ונשים ■ נסם ועוזרת ■ ■ ארגון בני היישוב ■ עולמיות תורניות ■ יומא דהיללא כ"ח ינסן ■ פסיק דין הלכה לעמיה ■ מפעל הקלטות "ויאמר יצחק"

קיבלה קהל ע"י הרוב או שאלות בטלפון: 03-6741445 אן וرك בין השעות 2:30-2:00-2:00 בצהרים, 10:00-9:30 בערב – בל"ג

המשרד הראשי – רח' קושניר 5, בני ברק טל. 03-6780070-03 פקס. 03-6780090

המעוניין להוציאת העלון לע"נ או להצלחה וכו', יפנה לטל. 053-4129997